

TOESPRAAK LUITENANT-KOLONEL DE BOER 16 MEI 2023

Delegatie van de Koreaanse Ambassade, generaal, kolonels, Oud Korea strijders, de afvaardiging Inspecteur-Generaal der Krijgsmacht, geëerde gasten.....krijgers van 12 Infanteriebataljon.

Ik ben de overste Tabe de Boer, de bataljonscommandant en regimentscommandant van het 12^e infanteriebataljon Regiment Van Heutsz.

Ik heet u van harte welkom op de Oranjekazerne ter gelegenheid van de herdenking van de Nederlandse bijdrage aan de Koreaanse oorlog in de periode 1950 – 1954.

A special welcome to the delegation of the Embassy of the Republic of Korea, Miss Ahn, secretary miss Ahram Yu and colonel Park.

It is my pleasure to have you here. Your presence underlines our shared history.

As the regimental commander, I..., we all are impressed by the overwhelming gratitude and respect towards the Dutch veterans, who fought in the Korean War, received from the Republic of Korea.

Also, a special welcome to Mr. Kee Hang Lee from the Yi Jun Academy Foundation. The fact you have found time in your busy schedule to be present here today, underlines your commitment.

A warm welcome to Colonel Sadler on behalf of the Military Office of the United States of America. Your presence symbolizes the fact that the Dutch contingent was not only part of an American unit.....the 2nd Infantry Division Indianhead..... but also fought alongside Korean soldiers. There is nothing stronger than fighting for a common goal and sharing combat experiences. You being here with us today exemplifies our strong bond.

Please allow me to continue in Dutch.

Dames en heren, het bataljon staat met een groot detachement aangetreden vandaag. Vorig jaar was dat wel anders, toen waren inzet in de West en oefeningen de reden van een veel kleinere afvaardiging van de compagnieën. Maar weest u gerust; ook dit jaar zijn we druk met oefeningen en ernst-inzet.

De A-Java compagnie staat.... as we speak..... met een deel van de eenheid in de erewacht van onze commandant der landstrijdkrachten. Daarnaast zijn ze volop in voorbereiding voor hun vijfweekse oefening in

Texas. Hier zullen zij werken aan hun AASLT-gereedheid als compagnie.

Al het materiaal is bepakt en ingeleverd

De B-Wonju compagnie heeft deze oefening in februari dit jaar gedaan en is daarna druk geweest met de CQB module. Zij bereiden zich voor op de schietserie in Bergen, die volgende week zal starten.

De C-Nudae compagnie en de D-Atjeh compagnie staan voor deze gelegenheid samengevoegd opgesteld. Vanwege ernst-inzet, steunverleningen, waaronder vandaag een demo voor onze commandant der landstrijdkrachten en een oefening in de Surinaamse jungle, zijn zij vandaag helaas niet voltallig aanwezig.

Het bataljon kijkt verder terug op een geslaagde oefening 'Falcon spring' april dit jaar, de generale repetitie voor onze certificering in oktober.

Verder staat het bataljon aan de vooravond van een grote reorganisatie, van een AASLT bataljon naar een Ranger Bataljon met alle dynamiek en onzekerheden die daar bij horen.

De inzet van militairen van ons bataljon voor vrede en vrijheid is de afgelopen jaren onverminderd voortgezet.

Vandaag herdenken en eren we de inspanningen van het Nederlands Detachement Verenigde Naties en van de schepen van de Koninklijke Marine in Korea. Wij eren en herdenken de persoonlijke offers die daarbij zijn gebracht. Offers van hen die voor vrede en vrijheid in Korea het leven lieten en offers van hen die, al dan niet gewond, terugkeerden op vaderlandse bodem.

Terwijl ons land nog herstellende was van de gruwelen van de Tweede Wereldoorlog, die ons in Indië en op Nederlandse bodem zwaar op de proef hadden gesteld, én van de Indonesische vrijheidsstrijd die daarop volgde, vroeg de internationale gemeenschap ons land om een bijdrage te leveren aan de strijdmacht van de Verenigde Naties in Korea.

Dat land, ver weg, dreigde, met massale Chinese steun, te worden overlopen door een totalitair regime. De vrijheid van een volk leek opnieuw te worden bedreigd.

Dat mocht niet nog een keer gebeuren! Nederland leverde, hoewel niet meteen met een overweldigend politiek enthousiasme, een bataljon (het Nederlandse Detachement Verenigde Naties) aan de internationale strijdmacht, die het de Noord-Koreanen en Chinezen moest gaan beletten het hele Koreaanse schiereiland te veroveren. Uit alle uithoeken van ons land en later ook uit overzeese gebiedsdelen melden zich mannen aan om vrede te brengen. Te licht uitgerust kwamen de mannen in Zuid-Korea

terecht. Ondanks ontberingen van kou, honger, ziekte en angst beten ze door, bleven ze staan en deden, waar ze voor gekomen waren: vrede brengen.

Dat ging niet vanzelf. Er moest gevochten worden! En hard ook. De druk aan het front van Noord-Koreaanse en Chinese zijde was hoog. Doordat het Nederlandse Detachement veel gevechtservaring in huis had van kerels die in Indië of elders ervaring hadden opgedaan, had de regimentscommandant een sterke eenheid onder bevel.

Het Nederlandse Detachement maakte het motto van het 2nd US Infantry Division meer dan waar: *'2nd to none'* (nooit geen tweede). Ze wisten keer op keer het hoofd te bieden aan een vijandelijke overmacht, die vaak het tienvoudige of meer bedroeg. Ogenschijnlijk kansloos hielden deze militairen stand. Ik citeer: *'Het gevecht van man tegen man [...] valt niet te beschrijven. Er werd geschoten, gestoken, men ging elkaar zelfs met pioschoppen te lijf.'*

Opgeven was geen optie, de gedachte daaraan werd genegeerd. Dat is doorgaan waar anderen stoppen. Ik citeer verder: *'Vanavond werden er zoveel granaten afgeschoten, van beide kanten dat het leek alsof ze opruiming hielden, ook overdag ging het door, en ja hoor 100% wacht'.*

Er kwam een Chinese aanval, zeven outposten van ons door de chinks genomen, maar weer vier teruggepakt!

Een verhaal dat een van onze veteranen me zelf vertelde bij een foto: dat ben ik! Hier staan we op onze eigen stellingen vlak nadat we vuur hadden aangevraagd op onze eigen stellingen omdat de vijand bovenop onze stellingen liep. Vuur aanvragen op je eigen stelling, terwijl je er zelf nog zit..... denk daar eens over na. Met recht helden!

Naast anderhalf miljoen vijandelijke slachtoffers sneuvelden er 400.000 Zuid-Koreanen voor de vrijheid van hun volk, waaronder 20 KATUSA's ingedeeld bij het Nederlandse detachement.

Onze Amerikaanse partner verloor 35.000 strijders, terwijl overige geallieerden nog eens 3.000 slachtoffers moeten incasseren. Van de 3400 vrijwillige Van Heutszers die in de periode 1950-1954 ten strijde trokken, sneuvelden er 122, en drie van hen werden nooit gevonden. Ongelofelijke aantallen, en niet passend bij het huidige beeld dat wij hebben van VN-operaties.

Het is alweer bijna 70 jaar geleden dat de strijdende partijen de wapens neerlegden. De oorlog is echter formeel nooit beëindigd, er is nog steeds sprake van een wapenstilstand.

De verhoudingen tussen Noord- en Zuid-Korea, en tussen Noord-Korea en de wereldgemeenschap, laten zien hoe kwetsbaar die vrede en vrijheid zijn. Het Zuid-Koreaanse volk is zich nog dagelijks bewust van de prijs die voor haar vrijheid is betaald. Voor Zuid-Koreanen is vrijheid niet vanzelfsprekend.

Het Regiment Van Heutsz heeft in 1954 de eervolle taak gekregen de tradities van het Nederlands Detachement Verenigde Naties over te nemen, deze uit te dragen en te borgen voor de toekomst. Dat doen we met trots en vastberadenheid. Het is een traditie die ons als regiment verbindt.

Begin dit jaar had ik de eervolle taak om twee bruggen te onthullen met daarop de namen van twee gesneuvelde strijders. Namelijk die van de kapitein Bernardus Joseph Theodorus Kamevaar en de sergeant Arie van Vlaanderen.

Hun namen zijn nu een zichtbare herinnering en blijk van waardering voor deze dappere krijgers op de viaducten over de A12, hier vlakbij.....tijdens onze bataljonsveldloop....het lange rondje..... loop je er langs.

Ik ben dankbaar dat we jullie mogen blijven eren op een plek zo dicht bij ons regiment.

Mannen van het Nederlands Detachement Verenigde Naties, veteranen, het verhaal van jullie offer en jullie strijd mag niet vergeten worden. Jullie strijd in Korea is een verhaal over moed, kameraadschap en opofferingsgezindheid, maar ook over ontberingen, pijn en verlies. Samen herdenken en eren wij vandaag de gesneuvelden, de vermisten, eenieder die een bijdrage heeft geleverd aan de vrijheid van Zuid-Korea. Wij zullen het nooit vergeten.

LKOL Tabe de Boer